GREGORIUS MAGNUS. PS. AMPHILOCHIUS ICONIENSIS
1. Hälfte 12. Jh.
Seite 188v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36491
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

respiciunt. a quo se deprimunt altius extollunt. Nisi enim superbia oculos
se quasi per quasdam fenestras ostenderet. nequaquam de eo psalmista diceret
sacrum populum humile saluum faciet. a oculos superbos humiliabit. Nisi se super
bia oculos funderet. salemon quoque de iudicis elatione indicere generatio cui
excelsi sunt oculi. a palpebre eius exaltate sunt. Quia igitur per
corporeum animal leuiathan iste significat. a superbia usque ad corporis pdi
ens apertius oculis principat. antiquus hostis quasi de sublimi omis uide
re describit. Sed quia multa de ostendendo humani generis inimico
plata sunt. ualde mens appetit. ut in fine locutionis dnice unum aliquid
manifestius exprimat. Vnde a membra illius breui nobis designatione
monstrent. Sequitur: Ipse est rex super universos filios superbie. Vt leuiathan
iste incuneatis que superius dicta sunt caderet. sola se superbia peculiat.
Neque enim prius illos uitiorum ramos crescere. in phane prius in radice
putruisset. Scriptum nanque est. Initium omis peccati superbia. Phane enim
ipse succubuit. phane se sequentem hominem straut. Eo a eni telo salu
tem nrem immortalitatis impetit. quam suae beatitudinis extinxerat. Sed
circo hanc dns fine suae locutionis inserit. ut cum post mala oma
leuiathan isti superbia diceret. qd eet malis omib; deteri indicare.
quanuis a ia phoc qd in imo ponit. uitiorum radix ee monstrat. Sic
enim inferius radix tegit. si abilla rami exterius expandunt. ita se
superbia intrinsecus celat. si abilla prunus aperta uitia pullulant.
Nulla quippe mala adpublicum prodirent. in hec mente inocculto con
stringeret. Hec est que leuiathan istius sensu feruescere sic olla fac.
unde a humanas mtes inquoda feruore insanie ecitit. si papta
opera qualit ecussi animum euertat ostendit. Intus nanque prius
ebullit inelatione. qd foras postmodum spumat inopere. Sed quia oc
casio de superbie disputatione se pbuit. debemus hanc subtilius sollicitu
que discutere. atque adhumanas mtes quanta uel qualis uenat. a
quib; qualit surripiat demonstrare. Alia quippe uitia eas solummodo
uirtutes impetunt quib; ipsa destruunt. ut uidelicet ira patientia.

xxxv. Quid sit qd dr ipse est rex sup universos filios superbie.

De superbia et uitiis et uirtutibus quae inter se.